

טבילה במקוה מים חמים

ר"ת, ר"ש ועוד : אסור לטבול במקוה מים חמים, משום גזירת מרחצאות.

ראיות לשיטה זו:

נדה סו: - אמר רבא : אשה לא תעמוד על גבי כלי חרס ותטבול סבר רב כהנא למימר טעמא מאי משום גזירת מרחצאות (שדרך מרחצאות לישב ע"ג אצטבאות של אדמה דדמי לכלי חרס ואתי למימר טבילה עולה בהן)... - וכל שכן שראוי במקרה שלנו לגזור ולאסור.

ברכות כב. - אמר ליה רב חסדא וכי יש טבילה בחמין...

תענית יג. - במאי אילימא בחמין טבילה בחמין מי איכא ... לא נצרכה אלא לחמי טבריא [שבהם מותר לכו"ע לטבול על אף שחמים].

ראבי"ה, ריב"א ועוד : מותר לטבול במקוה מים חמים.

ראיות לשיטה זו:¹

יומא לא: - אם היה כ"ג זקן או איסטניס מחמין לו חמין ומטילין לתוך הצונן כדי שתפיג צינתן.

נדה סח. - דודי חסרת (קדרות להחם בהם חמין) טשטקי חסרת עבדי חסרת (להביא מים ולחמם).

תוספתא: - היו רגליו מלאים אבק... שיפשף או שטבל בחמין טהור.

שו"ע עה פסק שאסור [אך בטהרת הבית הביא עדות שבסוף ימיו חזר בו והורה להתיר].

רמ"א עה הביא את דעת המקילים, והכריע שמכל מקום יש להחמיר אם לא במקום שנהגו להקל ואז אין למחות בידם, ובחמי טבריא מותר לכולי עלמא.

גר"א, ערוה"ש : משמע שפסקו שמותר.²

טבילה בחמין בשבת:

שו"ע או"ח שכז/א : אסור לרחוץ כל גופו ... אפילו במים שהוחמו מערב שבת, בין אם הם בכלי בין אם הם בקרקע ... והני מילי בחמי האור, אבל במי טבריא מותר ...

משנ"ב : לפיכך במקום שנוהגין להחם המקוה צריך לזהר שלא יהיה רק פושרין,

דאם לא כן אסור לטבול בו (שעה"צ : ומכל מקום יש לסמוך בעת הדחק על הקרבן נתנאל).

שש"כ : בשו"ת דברי חיים מתיר לטבול גם בחמין, דכבר נהגו גדולי דורנו בזה להתיר והנח להם לישראל, ובשו"ת אבי"נ כתב דמ"מ אסור לשהות במקוה אלא רק לטבול ולצאת מיד.

¹ את הראיה מיומא לא : ניתן לדחות ולומר דכמה דברים התירו במקדש ואסרו בגבולין מדרבנן ; את הראיה מנדה סח : ניתן לדחות ולפרש אחרת את הסוגיה ; את הראיה מהתוספתא ניתן לדחות ולומר דהתוספתא עוסקת בחמי טבריה.

² ערוה"ש כתב שבימי הרמ"א היו הנשים בריאות ובדוחק אפשר שיכלו לסבול, אבל אם אנחנו היינו מחמירים בזה אז היתה בטלה פו"ר מישראל או היו הנשים באות לידי סכנה.

רחצה לאחר הטבילה

יש אומרים (הובא במרדכי) : אסורה לרחוץ במרחץ לאחר הטבילה.

ראיה לשיטה זו:

שבת יד. – הבא ראשו ורובו במים שאובים (לאחר הטבילה) מ"ט גזרו ביה רבנן טומאה ... שבתחלה היו טובלין במי מערות מכונסין וסרוחין והיו נותנין עליהן מים שאובין התחילו ועשאום קבע גזרו עליהם טומאה מאי קבע ... שהיו אומרים לא אלו מטהרין אלא אלו מטהרין.

מרדכי בשם ראבי"ה : מותרת לרחוץ במרחץ לאחר הטבילה.

ואין ראיה מהגמרא בשבת יד. דכל הגזירה שם אינה אלא לתרומה שיהא טמא לתרומה מדרבנן אבל הטבילה עצמה לא פסלו וכ"ש לבעלה דבעלה חולין הוא.

רמ"א עה פסק שאסורה. [אך מותרת להיכנס למרחץ כדי שתחמם עצמה]

גר"א - משמע שפסק שמוותרת.

ערוה"ש : הסברה כשיטה המקילה ומ"מ נהגו לאסור.